

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 8

SURAH Al-Anfal

Kapitelnamn: *Surat al-Anfal* – vilket betyder "Krigsbytet".
Den består av 75 verser och uppenbarades i Medina.

Kort info

- **Tema:** Krig, fred och gemenskapens ansvar.
- **Innehåll:** Kapitlet behandlar regler kring krigsbyte, disciplin i strid och relationen mellan de troende. Det tar upp slaget vid Badr som ett exempel på Guds stöd till de troende. Betonar vikten av lydnad mot Gud och Hans sändebud, samt att gemenskapen ska byggas på tro och rättvisa.
- **Budskap:** Seger kommer inte genom antal eller styrka, utan genom tro och lydnad mot Gud. De troende ska hålla samman, undvika splittring och följa Guds vägledning i både krig och fred.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

DE FRÅGAR dig om krigsbyte. Säg: "Allt krigsbyte tillhör Gud och [Hans] Sändebud." Frukta Gud, gör upp era tvister i godo, se till att broderlig sämja råda mellan er, och lyd Gud och Hans Sändebud, om ni är [sanna] troende! (1) Troende är enbart de som bävar i sina hjärtan då de hör Guds

namn nämnas, och som känner sig stärkta i tron då de hör Hans budskap läsas upp, och som litar helt till sin Herre, (2) de som förrättar bönen och ger [åt andra] av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning; - (3) dessa är de verkligt sanna troende. Inför sin Herre skall de stå högt i rang och deras synder skall förlåtas [dem] och en frikostig belöning [väntar dem]. (4) LIKSOM några bland de troende inte ville [följa dig] när din Herre med sann [vägledning] ledde dig att lämna ditt hem [för att gå ut till strid], (5) vill de nu tvista med dig om vad som är sant, trots att sanningen blivit uppenbar - som om de med öppna ögon fördes ut att dö. (6) Då Gud gav er löftet att en av de två fiendehoparna skulle bli ert byte, önskade ni att den obehäpnade skulle falla på er lott. Men det var Guds vilja att sanningen skulle bekräftas i enlighet med Hans ord och att sanningens förnekare skulle tillintetgöras, (7) för att sanningen skulle framstå som sanning och lögnen som lögn, hur förhatligt detta än måste vara för de obotfärdiga syndarna. (8) Ni bad er Herre om hjälp och Han bönhörde er: "Jag skall sända tusen änglar till er i led efter led som förstärkning." (9) Så gick Gud till väga för att ge er nytt hopp och för att stilla oron i era hjärtan - Gud ensam ger seger; Gud är allsmäktig, vis. (10) [Minns hur] Han ingav er ett stort lugn och en känsla av trygghet och lät ett regn falla från himlen för att rena er och lossa Djävulens smutsiga [grepp] om era [sinnen], stärka ert mod och göra er stadiga på foten. (11) Och din Herre lät änglarna framföra [detta budskap till de troende]: "Se, Jag är med er" [och befallde dem att] inge de troende mod och tillförsikt [och låta dem veta:] "Jag skall injaga skräck i förnekarnas hjärtan. - [Troende!] Låt nu [svärden] vina över [deras] huvuden och händer!" (12) Detta [drabbade förnekarna] därför att de trotsade Gud och Hans Sändebud. Den som trotsar Gud och Hans Sändebud [skall erfaras att] Gud straffar med stränghet; (13) [och till honom skall riktas orden:] "Smaka detta [straff i denna värld, och minns att] Eldens plåga väntar dem som förnekar sanningen!" (14) TROENDE! När ni möter förnekarna, som rycker fram i samlad styrka, gör då inte helt om [för att fly]! (15) Den som då gör helt om - om det inte är [en krigslist] för att falla [en fientlig styrka i ryggen] eller för att gå samman med ett [av era] förband - ådrar sig Guds vrede och helvetet skall bli hans sista hemvist - ett i sanning eländigt mål! (16) Men det var inte ni som dödade [era fiender]; nej, det var Gud som tillintetgjorde dem. Och då du [Muhammad] kastade [ditt spjut], var det inte du som kastade; nej, det var Gud som kastade det. [Allt detta skedde] därför att Han ville sätta de troende på prov - ett gott [och hälsosamt] prov. Gud hör allt, vet allt. (17) Så [gick det till] och [ni har nu fått se] hur Gud sätter förnekarnas listiga planer ur spel. (18) Om det var ett avgörande som ni [förnekare] sökte har ni nu fått ett avgörande till stånd, och om ni upphör [att trotsa Gud] är detta för ert eget bästa. Men om ni på

nytt [griper till vapen], skall Vi på nytt [låta er besegras] och er armé skall vara er till ingen nytta, hur stark den än är – Gud står på de troendes sida. (19) Troende! Lyd Gud och Hans Sändebud och vänd er inte bort när ni hör [honom tala], (20) och gör inte som de som säger: "Vi hör" och som hör utan att lyssna. (21) Dessa döva och stumma, som inte använder sitt förstånd, är inför Gud de uslaste av alla skapade varelser. (22) Om Gud hade funnit något gott hos dem skulle Han helt säkert ha förmått dem att lyssna; men även om Han hade förmått dem att lyssna, skulle de säkert ha dragit sig undan av ren halsstarrighet. (23) Troende! Svara när Gud och [Hans] Sändebud kallar er till det som skall förnya ert liv! Ni bör veta att Gud träder emellan människan och hennes eget hjärta och att det är till Honom ni skall samlas åter. (24) Och var på er vakt mot frestelser till det onda, som sannerligen inte ansätter bara de orättfärdiga bland er; och tänk på att Gud straffar med stränghet. (25) Kom ihåg den tid då ni var få och svaga och levde i rädsla för övergrepp från andras [sida]; då skänkte Han er en fristad, gav er hjälp och försörjde er med goda ting – kanske visar ni tacksamhet. (26) Troende! Försök inte föra Gud och Sändebudet bakom ljuset och svik inte med vett och vilja de förtroenden som ni får ta emot; (27) ni bör veta att ni genom era ägodelar och era barn blir satta på prov och att en rik belöning väntar hos Gud. (28) Troende! Om ni fruktar Gud skall Han ge er en måttstock som hjälper er att mäta och skilja rätt från orätt, och [då] skall Han [ur er bok] stryka ut era dåliga handlingar och förlåta era synder. Guds nåd är en ousinlig källa. (29) OCH [MINNS, Muhammad] hur förnekarna av sanningen smidde onda planer mot dig; de ville ta dig till fånga eller döda dig eller driva bort dig. Ja, de smider sina planer, men Gud smider [också] Sina planer och Gud smider bättre planer än någon annan. (30) Och när Våra budskap läses upp för dem säger de: "[Detta] har Vi hört förut; om vi ville skulle vi helt säkert kunna läsa upp något liknande; det där är bara sagor från förfädernas tid!" (31) [Och minns] att de sade: "Herre Gud! Om detta är Din sanning, låt då stenar regna över oss från himlen eller ett svårt lidande drabba oss!" (32) Men Gud ville inte straffa dem när du ännu var mitt ibland dem; inte heller ville Gud straffa dem eftersom det fanns några [bland dem] som bad [Gud] om förlåtelse. (33) Men vad kan de nu peka på [som orsak] för att Gud inte skulle straffa dem? De spärrar vägen till den heliga Moskén [för de troende], trots att de inte är dess [rättmätiga] beskyddare – inga andra än de gudfruktiga kan vara dess beskyddare, men de flesta av dem förstår inte detta. (34) Deras gudstjänst framför Helgedomen består av enbart visslingar och handklappning. Prova nu straffet för er förnekelse av sanningen! (35) Med sina rikedomar försöker förnekarna hindra [människor] att följa Guds väg, och med det kommer de att fortsätta; men en dag skall de känna ånger och gräma sig [över dessa handlingar] och till

sist skall de besegras. Förnekarna skall föras samman framför helvetet, (36) för att Gud skall skilja de onda och de goda åt. Och Han skall bunta ihop de onda och trava dem på varandra och störta dem i helvetet, alla tillsammans. De var förlorarna. (37) [Muhammad!] Säg till sanningens förnekare: "Om ni gör slut på [ert motstånd mot tron] skall det förflutna förlåtas er, men om ni återupptar [er fientliga hållning, bör ni tänka på] hur det gick för forna tiders folk [som ville trotsa Gud]." (38) Och kämpa mot dem till dess förtrycket upphör och all dyrkan ägnas Gud. Om de upphör ser Gud vad de gör; (39) men om de vänder om [och på nytt gör motstånd mot tron] skall ni veta att Gud är er beskyddare - den mäktigaste Beskyddaren och den bäste Hjälparen av alla! (40)

FEMTEDELEN av det byte som ni tar i krig - det måste ni veta - tillhör Gud och Sändebudet och [hans] närmaste och de faderlösa och de behövande och vandringsmannen. [Lyd detta bud] om ni tror på Gud och på vad Vi har uppenbarat för Vår tjänare den dag då sanningen skildes från lögnen - den dag då de två härarna drabbade samman. Gud har allt i Sin makt. (41) [Minns] att ni befann er i dalens främre ände och [fienden] i den bortre änden med karavanen långt under er. Om [båda sidor] hade gjort upp om att drabba samman, skulle ni säkert ha dragit er ur spelet, men [striden kom till stånd] därför att Guds vilja måste ske - så att de som stupade, skulle stupa som klart bevis [för sanningen], och att de som fick behålla livet, skulle behålla det som klart bevis [för sanningen]. Gud hör allt, vet allt. (42) Gud visade dig i drömmen att de var få. Om Han hade låtit dig se dem som en stark [armé] skulle ni säkert ha tappat modet och börjat tvista om vad som borde göras. Men Gud besparade [er detta]; Han vet vad som rör sig i människans innersta. (43) Då ni drabbade samman lät Gud er se dem som en obetydlig skara och Han lät er i deras ögon framstå som en svag [motståndare] - för att [striden skulle komma till stånd] enligt Guds vilja. Allt går [sist och slutligen] tillbaka till Gud. (44) Troende! När ni möter en [fientlig] styrka i strid, håll stånd och ha ständigt Gud i era tankar, för att det skall gå er väl i händer. (45) Och lyd Gud och Hans Sändebud och undvik tvister och osämja; de skulle komma ert mod att sjunka och er trosvissnet att försvagas. Och håll stånd! Gud är med de uthålliga. (46) Och bete er inte som de som lämnade sina hem i skrytsamt övermod för att ses [och beundras] av människorna. De ville hindra [andra] att följa Guds väg, men Gud håller uppsikt över [dem och] deras företag. (47) Och Djävulen, som visade dem deras [onda] handlingar i ett fördelaktigt ljus, sade: "Ingen kan i dag besegra er, eftersom jag står vid er sida." Men när de två härarna kom inom synhåll för varandra, vände han sig bort och sade: "Jag avsäger mig allt ansvar för [vad som kommer att hända] er; jag ser vad ni inte kan se och jag fruktar Gud - Gud straffar med stränghet." (48) Och hycklarna och de vars hjärtan är sjuka av tvivel

sade: "Dessa [troende] har vilseletts av sin tro." Men den som litar till Gud [vet att] Gud är allsmäktig, vis. (49) OM DU kunde se förnekarna av sanningen när änglarna i dödsögonblicket tar emot deras själar och slår dem i ansiktet och i ryggen, medan [de ropar]: "[Ni skall få] pröva förbränningens plåga, (50) följden av vad ni har sänt framför er [till domen]; Gud låter ingen av Sina tjänare lida orätt!" (51) Med samma envishet följde de samma [onda] vägar som Faraos män och de som levde i äldre tid. De förnekade sanningen i Guds budskap och Gud straffade dem för deras synder. Gud är stark [och] Han straffar med stränghet! (52) Gud gör nämligen ingen ändring i de välgärningar som Han har visat ett folk, så länge de inte [själva] ändrar sitt sinnelag. Gud hör allt, vet allt. (53) Med samma envishet följde de samma [onda] vägar som Faraos män och de som levde i äldre tid. De avvisade sin Herres budskap som lögn och så lät Vi dem [alla] gå under för deras synders skull - [Faraos och] hans män lät Vi drunkna. Alla begick de stor orätt. (54) De som framhärdat i att förneka sanningen är inför Gud de uslaste av alla skapade varelser; så kommer de nämligen aldrig att uppnå tron. (55) DE SOM du har slutit fördrag med och som, gång på gång, när de får tillfälle, bryter fördraget och som inte fruktar Gud - (56) om du besegrar dem i krig, gör då [din behandling av dem] till ett varnande exempel för dem som [vill] följa i deras spår; kanske kommer dessa att tänka sig för. (57) Men om du misstänker svek hos dem [som du har slutit fördrag med], säg då upp fördraget så att [läget blir klart och] ni är jämställda. Gud är sannerligen inte de svekfullas vän! (58) Förnekarna [som kom ifrån drabbningen med livet i behåll] skall inte tro att de har sluppit undan; de kan inte sätta [Guds vilja] ur spel. (59) Och vidtag alla rustningar ni förmår och håll stridshästarna i beredskap så att ni injagar skräck i Guds och era fiender och i andra vars existens ni är okunniga om - men som Gud känner. Och vad ni än ger [i kampen] för Guds sak skall gottgöras er fullt ut och ingen skall tillfogas orätt. (60) Men visar de sig villiga att sluta fred, var då själv beredd till det och lita till Gud; Han är Den som hör allt, vet allt. (61) Och försöker de bedra dig, [kom då ihåg] att du inte har behov av någon utom Gud - Han har stärkt dig med Sitt stöd och med [skaran av] troende som följer dig (62) och som Han har förenat i varm tillgivenhet [och gjort till bröder]. Om du så gav ut allt i världen hade du inte kunnat knyta dem till varandra med sådana band, men Gud lät denna tillgivenhet växa fram [och gjorde dem till bröder]. Han är allsmäktig, vis. (63) Profet! Du har inte behov av någon annan än Gud, och [detsamma gäller] dem som följer dig i tron. (64) Profet! Inge de troende lugn och dödsförakt inför striden! Om det finns tjugo bland er som håller stånd skall de besegra tvåhundra, och finns det hundra bland er kommer de att besegra tusen av förnekarna, därför att de är människor som inte kan inse [sanningen]. (65) Gud som

känner er svaghet har lättat på er börda. Om det således finns hundra bland er som håller stånd kan de besegra tvåhundra; och om det finns tusen bland er kan de med Guds hjälp besegra tvåtusen. Gud är med dem som håller stånd. (66) EN PROFET skall inte hålla fångar [som frigges mot lösen] om inte kriget tagit stora proportioner. Ni står efter de osäkra vinster som ni kan uppnå i denna värld, men Gud vill [att ni eftersträvar] det eviga [goda]. Gud är allsmäktig, vis. (67) Om inte Gud redan hade beslutat [att överse med fel begångna under kamp för Guds sak], skulle ett hårt straff helt visst ha drabbat er för det [stora antal fångar] ni tog. (68) Njut av det som är tillåtet och nyttigt av det byte ni har tagit i krig, men frukta Gud. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (69) Profet! Säg till de fångar som fallit i era händer: "Om Gud finner något gott i era hjärtan skall Han ge er det som är bättre än det som har tagits ifrån er och förlåta er [era synder]. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig." (70) Om de skulle vilja föra dig bakom ljuset, [minns då att] de förut ville bedra Gud, men Han gav [dig] segern över dem. Gud är allvetande, vis. (71) DE SOM har antagit tron och utvandrar från onskans rike och med sina ägodelar och sina liv [som insats] strävar och kämpar för Guds sak, och de som har gett [utvandrarna] husrum och hjälp - de är varandras [sanna] vänner och beskyddare. Ni ansvarar inte för skyddet av dem som har antagit tron men ännu inte utvandrat - så länge de inte utvandrar. Men begär de er hjälp [därför att de förföljs] på grund av sin tro är det er plikt att lämna dem hjälp, om inte [detta tvingar er att gripa till vapen] mot ett folk till vilket ni är bundna av fördrag; men [glöm inte att] Gud ser vad ni gör. (72) De som framhärdat i att förneka sanningen är sinsemellan bundsförvanter och de stöder och beskyddar varandra; om ni inte handlar på samma sätt kommer förtrycket på jorden att fortsätta och oordningen och sedefördärvet att tillta. (73) Och de som har antagit tron och utvandrat från onskans rike och strävar och kämpar för Guds sak, och de som har gett [utvandrarna] husrum och hjälp - de är de verkligt sanna troende. [Gud] skall förlåta dem [deras synder] och frikostigt sörja för deras behov. (74) Och de som hädanefter antar tron och utvandrar från onskans rike och tillsammans med er strävar och kämpar [för Guds sak] - de skall vara ett med er. De som är knutna till varandra genom blodsband står dock enligt Guds beslut [ändå] närmare varandra. Gud har vetskap om allt. (75)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 9](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 7»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)